

dosti ljudi. Ta dan je bil pri nas pri poroki brat našega g. župnika Bejeka Anton, uradnik na borzi dela v Soboti, nevesta pa je bila gdca Flisar Marija iz Sobote. Poročili ju je naš g. župnik, za priči pa sta bila šef borze dela g. Kerec in g. Horvat Peter. Obilo sreče!

**Borejši.** Letošnja huda in dolgotrajna zima je zahtevala mnogo več kurjave kot druga leta, zato je mnogim delala precej preglavic. Da ne bi zmrzovali, so tudi v teh krajih bivačji cigani preskrbeli za kurjavo po gozdovih naših, vančevskih in rankovskih posestnikov, kjer so povzročili nad 25.000 din škoda. Največ so trpela akacijeva in jesenova drevesa, ker so les poleg kurjave uporabljali tudi za izdelovanje raznih predmetov.

**Gradišče.** Pred dnevi so se v eni izmed naših gostiln spoprijeli junaki pretepev in je pri takem medsebojnem obračunavanju dobil hujše poškodbe posestniški sin Matija Štefanec iz Petanec. Radi poškodb so ga morali spraviti v soboško bolnišnico.

**Filovec.** Pretekli teden se je pri nas zgodil dogodek, kakršni so pri nas zelo redki. Skozi našo vas je namreč šel neki človek iz Dobrovnika in tega so nekateri vozniki iz neznanega razloga napadli ter mu z motikami zadali take poškodbe, da se je moral zateči v bolnišnico. Za svoje nelepo dejanje se bodo morali zagovarjati na sodišču.

### Dravinjska dolina

**Loče pri Poljčanah.** Prosvetno društvo priredi v soboto, 20. aprila, ob osmih zvečer in v nedeljo nato po večernicah v šoli v Ločah materinsko proslavo s pestrnim sporedom. Čisti dobiček je namenjen našima misijonarkama Šmidovi in Novakovi. Na svidenje!

### Savinjska dolina

**Smartno ob Paki.** Na cvetno in belo nedeljo je priredilo Prosvetno društvo igro »Pri kapelici«, ki je nadvse lepo uspela. Mladim igralcem za njihov trud našo zahvalo in priznanje! Le še večkrat se pokažite s tako lepimi prireditvami, za kar vam bomo prav hvaležni. — Vsem občanom se naznanja, da je odkril v naši lepi občini čisto »poseben okrasen vrt« neki visoko izobraženi človek, ali da ne bo zamere, človek z višješolsko izobrazbo. O tej njegovi učenosti prav dvomimo, morda ve zanj samo on sam, ki je v svoji domišljiji odkril ta res »okrasni« vrt! Sicer pa, vsak človek ima svoj okus, kajne! Občani se vabite, da si »okrasni« vrt v obilnem številu ogledate, toda če boste prišli na svoj račun in če boste z »okrasnim« vrtom zadovoljni, to pa prav dvomimo!

**Sv. Andraž pri Velenju.** Od 28. aprila do dne 5. maja (križev teden) bo pri nas po 17 letih zopet sv. misijon. Vodila ga bosta misijonarja: g. Čontala iz Ljubljane in g. Demšar od sv. Jozefa pri Celju.

### Šmarski kraji

**Kostrivnica.** Fantovski odsek je priredil dne 7. aprila pretresljivo narodno igro »Črna žena«. Ker takrat niso mogli vsi k predstavi, se bo igra ponovila v nedeljo, 21. aprila. Pred in po pred-

stavi zapoje naš priznan moški zbor par narodnih pesmic. Dobiček je namenjen za zgradbo prepotrebne prosvetne doma, zato pridite v obilnem številu!

### Laški okraj

**Laško.** V nedeljo, 21. aprila, priredi Fantovski odsek po prvi sv. maši, to je ob 8.30, velenjsko predavanje o obrambi pred zračnimi napadi. Predavanje bo v dvorani A na šoli, predaval pa bo g. kapetan Toš iz Celja. Vsi se zavemo resnosti sedanjih časov. G. kapetan nam bo v poljudnih besedah povedal vse, kar nam je treba vedeti, ako bi se nad nami zgrnili oblaki, česar nas Bog varuj! Pridite!

**Sv. Marjeta pri Rimskih Toplicah.** S 1. aprilom je banovinska cesta Radeče—Celje, ki pelje skozi naš kraj, prešla v državno upravo. Banska uprava, odnosno okrajni cestni odbor sta leta 1938. začela z delom preložitve ceste, in sicer od prostozračnega kopaljšča do šole. Cesta je namreč zelo ozka in ima za sedanji promet z avtomobili nekaj prav nevarnih ovinkov pri cerkvi,

na Ogečah pa tudi pri gostilni Stara pošta. Preložitve, ki se je začela izvrševati spomladi leta 1938., se je lansko leto ustavila. Ko se je zvedelo, da cesto prevzame država, je cestni odbor prenehal z delom in tako imamo sedaj novo cesto od prostozračnega kopaljšča do šole splanirano, napravljeni so propusti in mostovi, manjka pa tlak in posipanje. Kmetje, katerim se je zemlja odkupila, pa še niso dobili nič plačila, akoravno nimajo sedaj od zemlje nobenega haska. Nastala je bojazen, da se s preložitvijo in dograditvijo ceste v doglednem času ne bo nadaljevalo, ker nam je znano, da so državne ceste v Sloveniji marsikje slabo upravljane. Namesto da bi se razmere izboljšale, pa smo prišli z dežja pod kap. Smatramo za nujno potrebno, da poskrbi državna uprava, ki je cesto prevzela, predvsem za to, da se započeta dela obnovijo. Kaj bodo sicer mislili o nas tujci, ki nas posečajo, ako vidijo več let namesto preložene ceste blaten kolovoz. Potrebno pa je tudi, da dobijo kmetje za odstopljen svet denar, ker so sami mali posestniki. To zahteva že ugled države!

## Kmečka trgovina

### Vprašanje prehrane revnih krajev

se je razmisljalo na sestanku ravnateljstva za prehrano dne 10. aprila v Beogradu. Na sestanku so bili predstavniki Prizada, kmetijskih zadrug in Kmetijskih zbornic. Večina prisotnih je obsojala sedanji način trgovanja s kmetijskimi pridelki ter zato delala odgovorne ne samo trgovce, temveč tudi Prizad. Sestanek se je končal z zahtevo, da ravnateljstvo za prehrano s pomočjo države, Prizada in zadrug v predelih države, ki morajo živeti kupovati, vzdržuje cene, ki odgovarjajo nakupni moči prebivalstva. V teh krajih se naj začne izvajati javna dela, posebno taka, ki so potrebna za varstvo države, za tako revno prebivalstvo pride do primerne zasluge in s tem do možnosti nakupa potrebnega živila.

Nam Slovencem politika dviganja cen pšenice v splošnem zelo škoduje. Isto je na Hrvaškem, saj je ravnatelj Zavoda za proučevanje kmečkega in narodnega gospodarstva dr. Rudolf Bičanič dognal, da znaša potreba banovine Hrvatske po hrani 23.000 vagonov, kar znači, da mora dva milijona Hrvatov živeti kupovati. Dobiček od visokih cen pšenice ima le Vojvodina, Slavonija in delno severni del Srbije. Ostali pretežni del države, kjer se prejemki niso dvignili, pa mora živeti kupovati. Ko je lani postal Hrvat dr. Dragotin Toth ravnatelj Prizada, se je pričakovalo, da bo v tem oziru nastopilo izboljšanje. Toda reorganizacija Prizada je ostala samo na papirju (namesto Srba je prišel Hrvat), kar je najboljši dokaz v tem, da so se cene pšenice, ki so se prve tri mesece letošnjega leta gibale v višini nekaj čez 200 din za bačko in banatsko blago, dvignile v začetku aprila v Novem Sadu na 239 do 241 din stot in sploh ni upanja, da bi se ta cena znižala. Vzrok za tako visoko ceno pšenice upravi-

čujejo pridelovalci pšenice v Vojvodini s tem, da bo zaradi povišanih in letošnje hude zime pridelek pšenice dosti manjši kot lani in da iz istega vzroka tudi ni misliti, da bi bila pšenica cenejša. Položaj revnih krajev Slovenije in slovenskega delavstva sploh pa zahteva, da se na žitnem trgu naredi red, tako da bodo cene pšenice v skladu z zaslužkom, ki se, kakor rečeno, ni nič dvignil. Da so tudi Hrvatje primorani zastopati isto stališče kot Slovenci, pa kaže dejstvo, da mora dva milijona Hrvatov živeti kupovati. Nujno je torej, da oblast cene žitu uredi tako, da bodo vsi naši državljani preskrbljeni z zadostnimi količinami žita, in to po primernih cenah, ki bodo odgovarjale njihovemu zaslužku!

### Cena cementu naj se zniža!

Že dolgo je pri nas vprašanje pocenitve cementa na dnevnem redu. Naši politični voditelji se zavzemajo za to, da se cement, uporabljen pri gradnji kmečkih zgradb (gnojnične jame itd.) oprosti vsake trošarine, kajti tovarnarji cementa, združeni v kartelu, zastopajo mnenje, da je edino trošarina vzrok tako visoke cene cementa. Proti temu stališču tovarnarjev cementa je nastopila z dokazi inženirska zbornica v Beogradu, ki je ugotovila, da je v Jugoslaviji tovarniška cena cementa brez trošarine za 90% višja kot v Nemčiji, Češki, Belgiji, Franciji in Italiji in da torej ni edini vzrok tako visoke cene cementa le v trošarini. Inženirska zbornica v Beogradu poudarja, da je pravi vzrok visokih cen le v kartelu tovarnarjev cementa, katerih interes je, da gredo ogromne vsote denarja v žep tujih kapitalistov, delničarjev tovarn cementa. Torej pri cementu ne igra glavne vloge le odprava trošarine (davkov), ampak v prvi vrsti zmanjšanje visokih dobičkov.

»Jaz bi že — ampak žena, žena —«

»Ti si gospodar, dokler si živ! Pomisli, sam praviš, da ne veš, če boš še dolgo. In vse to, kar storiš zdaj, bo v tvoje vstajenje...«

»Antolin!« je stežka premagoval jok Smeh. »Saj me poznaš kot poštenjaka. In zdaj ti dajem besedo, da ti povrnem dolg takoj, ko dobi sin denar.«

»Tvoj sin? Iz Nemčije?« je zaprl oči bolnik.

»Da. Iz Nemčije. Že morda prihodnji teden.«

»Ali pa veš, da ga dobi? Iz Nemčije — sedaj...«

»Delal je vse leto... Dobi!«

»Na tvojo besedo — se zanesem. Počakam.«

V sobo, ki je bila še malo prej kakor obtežena s svinčeno težo bolečine in nezaupanja, se je sedaj naselil nek sveto otožen mir. Dih nekega pričakovanja, vesele vznesenosti se je prikradel k bolnikovi postelji.

Smeh in Bakan sta odšla.

Antolin pa je upiral svoje kalne oči v okno nasproti postelje. Tam je bilo nekaj rož. Šopek sončnega pramenja se je sipal nanje iz za težke, motnobe zaves.

Zunaj je dehtela pomlad.

Bolnik se je nasmehnil: rože na oknu, zunaj pomlad. O, to vse je lepo! Toda v njegovi duši je vse nekaj večjega, lepšega. Nekaj je v njem vzkalilo, zacvelo je že.

S svojim srebrno drobnim zvenenjem se je bližalo in bližalo... Nato so zapeli zvonovi, ki so začeli pozvanjati. — Večer vstajenja je bil! Naslednjega dne pa bo jutro, samo belo jutro — — —

Tako je Antolin doživel svoje vstajenje. Slavil ga je s samim Gospodom.

Stari Smeh pa se ni nehal čuditi. Zraven pa je jokal. Torej bo Antolin vendarle počakal. Ne bo zahteval prodaje njegove domačije...

Čez teden dni po vuzemski nedelji so zabrnili zvonovi. Peli so Antolinu v slovo. Umrli je spokojno, kakor bi zaspal.

Ko sta se Smeh in Bakan na pogrebu spogledala z očmi, polnimi pobožnega ganotja, sta oba imela v mislih samo to:

Antolin je doživel svoje vstajenje. Daj Bog, da ga tudi mi!

Preko krajine, ki je porajala novo življenje, so valovali glasovi zvonov in oznanjali slednjemu srcu, da se bliža dan vstajenja.

nejših dežel Rusije, Abkazija, se imenuje »dežela stoletnikov«. Leta 1935. je umrl tu neki mož z imenom Kapara Kmut, ki je štel 135 let. Takrat so poročali, da je umrl »najstarejši Abkazijec«. Nato se je oglašila takoj neka Adelajda Mažakva, ki je dokazala, da šteje 150 let. V oktobru 1937 je odposlala ukrajinska akademija znanosti v ozemlje Sukumi odpravo, ki je v desetih dneh odkrila nič manj nego 12 oseb v starosti od 107 do 135 let. Ti stari ljudje so bili še kaj živahni in so člane odprave sprejeli s pristrano gostoljubnostjo. Eden izmed starcev je splezal celo na neko drevo, da je svojim gostom lahko ponudil svežega sadja!

Sveto pismo je predstavljeno na 180 jezikov.